

1er.—Les mutualitats haurien d'ésser poc nombroses, com menys millor, perquè com més siguin els associats més potencialitat econòmica tindran.

2on.—Hauria de comprendre totes les malalties, entenent que la mutualitat té per objecte barrar les portes de la casa del malalt a la misèria, sigui la que es vulgui la causa patològica que el privi de guanyar-se la vida; excloent-ne, però, aquelles el risc de les quals sigui cobert per altres mitjans.

3er.—Hauria d'assegurar assistència completa i subsidi fins al límit d'un any, creant a l'ensens una mútua d'invalidesa que compregués els de malaltia de llarga durada, crònica o incurable a fi de preveure i salvar la trista misèria que s'ensenyorejaria del tant per mil de llars prou i massa dissortades al patir un malalt crònic incurable i inútil pel treball.

No pot dir-se que això sigui difícil de calcular, ni tampoc que sigui molt costós, car, combinant les dues classes, de segur queden molt rebaixades les contribucions de soci.

4rt.—No limitaria la data de cada individu sinó que establiria la llei de comparació, procurant guardar un promig d'edat entre els associats de 33 anys, fent de manera que l'excés d'edat d'uns quedés equilibrat per la inferior d'altres.

5è.—Admetriem a la mútua a tots aquells l'entrada dels quals no depassés la xifra de 600 pessetes, si eren veïns d'una ciutat amb un nombre d'habitants superior a 100.000; de 500 pessetes, per les ciutats de 50 a 100.000; 400 pessetes a les ciutats de 10 a 50.000; i 350 a les ciutats inferiors de 10.000.

6è.—El mutualitzat, quan està malalt, ha de tenir el dret de poder escollir el metge que més li plagui, a qual efecte estaran inscrits dins del cos mèdic de la mutualitat tots els metges que els interressi, previ el requisit de sol·licitar l'inscripció.

7è.—Tots els mutualitzats tindran una llista dels metges inscrits a la mutualitat.

8è.—La mutualitat pagarà als metges inscrits, per visites, una quantitat que serà amb un 20 per 100 inferior el tipus corrent, cubrint la diferència fins al tipus que el metge hagi fixat als seus treballs, el malalt mutualista.

9è.—A la llista de metges que la mutualitat editarà i que seran inscrits per l'assistència als mutualitzats hi hauran dades concretes referents al preu de la visita de cada un dels inscrits perquè així a l'avançada sàpiga el mutualista quan cerca un metge quant haurà d'afegir al que la mutualitat li dona per retribuir-lo.

10.—Quan un mutualista estigui malalt, rebrà una triple subvenció diària: subsidi de metge, subsidi de farmàcia i subsidi d'aliment. El primer consistirà en uns tiquets que la mútua lliurarà al malalt quan presenti la baixa en nombre aproximat a la probable durada de la malaltia que el metge farà constar en la baixa. En cada tiquet hi haurà inscrit el nom del malalt.

11.—Quan el metge hagi donat d'alta al mutualista, presentarà a les oficines els tiquets a cobrar on se li faran efectius, més el suplement de visita que el metge hagi preestablert, i el qual suplement la mutualitat deduirà del total a cobrar pel mutualista malalt.

12.—En quant a la farmàcia, creiem no pas ideal però si necessari que la mutualitat lliuri una quantitat a compte perquè el malalt pagui les prescripcions al preu un tant per cent reduït que les farmàcies l'hagin compromès a despatxar als mutualitzats.

13.—Es nomenarà una comissió mèdico-mutualista amb funcions arbitrals per resoldre tots els conflictes o mancaments, amb un codi previst de sancions.

Aquestes són, car amic, les bases principals de la mutualitat que el Dr. B. proposa. Segurament que tindrà defectes, però està encaixada dins uns límits més equitatius per totes les parts que la integren.